

נושא העבודה

ביגמיה-ריבוי נישואין

הקדמה אישית

לאחר התלבטות בין מספר נושאים בחרתי לעסוק בעבודתי בנושא ריבוי הנשים. תופעה זו לא נשמעת הרבה אך עם זאת, במדינות מעורבות כמו ישראל תופעה זו הינה שכיחה הנוגעת בקבוצות הדתיות והקדומות המרכיבות את אוכלוסיית מדינת ישראל, לאחר התעמקות בנושא הבנתי עד כמה הוא שכיח בעולם ובאיזור מזרח התיכון בעיקר, הופתעתי במיוחד לגלות שבחלק מהקבוצות האתניות בישראל הביגמיה ופוליגמיה עדיין מותרות.

נושא זה תמיד עניין אותי והעלה לי הרבה שאלות, מאיפה זה התחיל, האם יש עונש לכך, האם בתקופת התנ"ך ועוד.

לאחר ביצוע עבודה זו אני בטוחה שאשיג את התשובות לשאלות שכה סקרנו אותי.

מבוא

מונוגמיה- נישואין לבן זוג אחד.

ביגמיה- נישואין של גבר אחד לשני נשים.

פוליגמיה-נישואין עם בני זוג רבים.

פוליגמיה היא ריבוי בני זוג. מקור המילה ביוונית ומשמעותה היא נישואים רבים והיא ההפך ממונוגמיה(נישואים לבן זוג אחד). לעיתים מונחים אלו מציינים ריבוי בני זוג, לא קשר הכרחי האם בני הזוג נשואים על ידי המדינה.

סוגיית ריבוי הנשים(ביגמיה ופוליגמיה) בישראל נמצאת במחלוקת בין העולם החילוני לבין העולם הדתי יהודי, שמחשיב את עצמו כקיצוני בעל ראות עתיקה ופרימיטיבית. מצד אחד ישנה הגישה הדתית יהודית אשר מרובה במנהגים, בעוד ועדות המזרח מקבלות ומקבלות ריבוי נשים, עדות האשכנז אוסרות זאת, מה שיוצר מחלוקות דתית מדינית קשה, עדות המזרח נתפסות כעתיקות יותר ורגילות לריבוי נשים עוד מתקופת התנ"ך ואילו עדות האשכנז התחדשו ולא מקבלות זאת עקב המוסכות החברתיות החדשות.

מצד שני מגדיר החוק הנוכחי במדינת ישראל את ריבוי הנשים(ביגמיה ופוליגמיה כשאחד) כעבירה פלילית ואוסר זאת.

הביגמיה הייתה נהוגה בעבר בתרבויות שונות אך כיום תופעה זאת אינה נפוצה, עם זאת אפשר למצוא אותה בדרום אפריקה ובמזרח התיכון (שאף נחשבת כמן סימן של חוזק וביסוס).

המשפט העברי

א-ריבוי הנשים בתקופת המקרא

החברה הפטריארכאלית¹ בתקופת המקרא נהגה בריבוי נשים ואף עודדה זאת. ריבוי הנשים היה שכיח בעיקר בקרב המלכים ובעלי יכולת כלכלית, אם מפאת עקרותן (אברהם אבינו), מעמדן הגבוה (דוד המלך), או סיבות פוליטיות (שלמה המלך) ועוד.

החוק התיר ריבוי נשים, אך עם זאת רוב המשפחות בתקופת המקרא היו משפחות מונוגמיות עקב התנאים שמלווים לכך, שרוב האוכלוסייה לא הצליחה לממש. התנאים לנישואין עם שני בנות זוג (ויותר) הם:

1) הבעל חייב לממן את נשותיו.

2) הבעל חייב לספק את נשותיו.

3) ישנה הגבלה לא לשאת יותר מ-4 נשים.

לכן, מרבית הפוליגמיה והביגמיה התקיימו במשפחות אצולה ומשפחות מבוססות

¹ פטריארכיה (שלטון האב) - בהגדרה המילונית היא "שלטון האב בתא המשפחתי", בהגדרתה הפמיניסטית הנרחבת היא שיטת ארגון חברתי שבה הסמכויות מרוכזות בידי של גבר, והשליטה במוסדות החברתיים נמצאת, ברובה או כולה, בידיהם של גברים.

ב-ריבוי הנשים בתקופת המשנה התלמוד

במשנה ובתלמוד כאמור אין איסור מפורש לריבוי נשים אך עם זאת ישנם חוקים ותנאים קשים לכך, בנוסף לאור העובדה שהחכמים לא נהגו לרבות בנשים.

במשנה מסכת סנהדרין פרק ב' 2 ישנה אפשרות חוקית לשאת יותר מאישה אחת אך מתוך הסתייגות, משמע, החכמים מציבים תנאים ואיסורים לגבי ריבוי נשים.

א. ריבוי נשים מותר למלך.

ב. הגבלת מספר הנשים לשמונה עשרה.

ג. איסור הנשים להסב את לב בעלן לעבודה זרה.

חכמי התלמוד³ נשאו רק אישה אחת ובתלמוד לא מוזכרים סיפורים על ריבוי נשים, מכאן ניתן להסיק את הסתייגותם השוטפת לנושא.

בתלמוד יבמות ס"ה:

² **משנה** הוא הקובץ הראשון בתורה שבעל פה, ומכילה הלכות שנאמרו בידי התנאים ונערך על ידי רבי יהודה הנשיא.

³ **התלמוד הבבלי** הוא חיבור שבו מסוכמת הגותם ההלכתית והאגדית המרכזית של האמוראים - חכמי ישראל בתקופה שלאחר חתימת המשנה, מתחילת המאה ה-3 ועד לסוף המאה ה-5, בין אלו שהתגוררו בבבל ובין המתגוררים בארץ ישראל.

רבי אמי⁴ אמר "כל הנושא אישה על אשתה (מבלי רשותה) יוציא ויתן כתובה", זאת אומרת שחלה חובה על הבעל לתת גט לאשתו הראשונה אם הוא נושא אישה נוספת ללא רשותה.

רבא⁵ (יבמות ס"ה) אמר "נושא אדם כמה נשים על אשתו, והוא דאית ליה למיזיינינהו", לעומת רבי אמי, רבא מכיר באפשרות שגבר יישא כמה נשים בתנאי שיוכל לממן את כל נשותיו.

* ההלכה נפסקת עפ"י דרכו של רבא ד המתיר ריבוי נשים אך עם זאת הוגבלו מספר הנשים לארבע "כדי שלכל אחת תהיה עוונתה לפחות פעם בחודש"⁶.

חכמים מנעו מעצמם לרבות בנשים כי "בית אחר הוא בונה, ואינו בונה שני ביתו".

⁴ הרב **אמי** הוא אמורא ארץ ישראלי בדור השלישי לאמוראים. תלמידו של רבי יוחנן, חבר ובר פלוגתא של רבי אסי.
⁵ **רבא** הוא מראשי הדור הרביעי של אמוראי בבל במאה הרביעית.
⁶ יבמות מ"ד.

ג-ריבוי נשים בתקופת הראשונים

ראשונים הוא כינוי בתולדות עם ישראל לרבנים שפעלו בין המאה ה-11 והמאה ה-15 (מסוף תקופת התלמוד עד חתימת שולחן ערוך).

בעוד והאשכנזים אימצו את דרכו של רבנו גרשום (יוסבר בהמשך) של איסור ריבוי נשים, עדות המזרח בחרו בדרכו של רמב"ם שמתירה ריבוי נשים, בתנאים מסויימים:

*"לא יישא אדם עקרה, וזקנה, ואיילונית, וקטנה שאינה ראויה לוולד--אלא אם כן קיים מצות פרייה ורבייה, או שהייתה לו אישה אחרת לפרות ולרבות ממנה. נשא אישה ושהה עימה עשר שנים, ולא ילדה--הרי זה יוציא וייתן כתובה, או יישא אישה הראויה לוולד; ואם לא רצה להוציא, כופין אותו ומכין אותו בשוט עד שיוציא. ואם אמר איני בועלה, והריני שוכן עימה בפני עדים כדי שלא אתיחד עימה, בין שאמרה היא, בין שאמר הוא--אין שומעין להן, אלא יוציא או יישא אישה הראויה לוולד."*⁷

לפי הרמב"ם עקרות היא עילה לגיטימית לנשיאת אישה שניה אך רק בתנאי שהוא נותן גט לאשתו הראשונה ולא לחיות עם שניהן באותו זמן.

זאת אומרת שהבעל אינו רשאי לגרש את אשתו ללא עילה ברורה, לעומת זאת את אשתו השניה יכול לגרש גם על פרט שולי.

⁷ מתוך רמב"ם, משנה תורה, הלכות אישות פרק ט"ו פסוקים ז'-ח'.

נוכח ההלכה שהתירה ריבוי נשים, מצאה עצמה האישה היהודייה חסרת מגן מפני הכנסת "צרה" לביתה. לכן, בקהילות ספרד הונהג מנהג, לפיו בעת הנישואין יתנה הבעל ויתחייב שלא לשאת אישה אחרת על פני אשתו. לעתים, נקבעה גם סנקציה להפרת תניה זו ולעיתים נלוותה לה אף שבועה של הבעל. תופעת ריבוי נשים הובילה לתסבוכות משפטיות, לפירוק תאים משפחתיים ואף לבעיות בירושה שחייבו לשנות לבצע איזון בין ההיתר לבין הבעיות החברתיות והמשפחתיות שהוא גורם. לכן, הוחלט להתקין תקנה כללית שתאסור ריבוי נשים, מבלי שהדבר יהיה תלוי בהתנגדות האישה. לפיכך, לפני כאלף שנים, החליט רבנו גרשום להתקין תקנה, לפיה אסור לבעל לקחת אישה על אשתו, כל עוד הנישואין הראשונים קיימים. כמו כן, נאסר על הבעל לגרש את אשתו בגט בעל כורחה. נקבע, כי תוטל סנקציה של הטלת חרם חברתי על מי שיעבור על התקנה.

בעניין זה התקופה מוכרת במחלוקת בין רבנו גרשום ביקש להטיל חרם על כל העוסק בריבוי נשים, בניגוד לרמב"ם שהתיר ריבוי נשים.

חרם זה עסק בתסבוכות משפטיות בסיכון שלום הבית ונוצר צורך לחוקק חוק או תקנה מסוימת לגבי נושא הזה בלי שהדבר יהיה תלוי בהסכמתה או התנגדותה של האישה, התקנה הייתה שאסור לבעל לקחת אישה נוספת לאשתו כל עוד הנישואים הראשונים עוד קיימים, בנוסף, אסור לבעל לגרש את אשתו בגט בעל כורחה.

רבי גרשום קבע כי אדם שלא יעמוד בתקנתו יוחרם, חרם זה **חרם דרבנו גרשום**.

ישנן 2 תקנות מפורסמות הקרויות על שמו של רבנו גרשום - :

תקנה האוסרת ביגמיה- ריבוי נשים.

תקנה האוסרת גירושי אישה על כורחה

בשתי התקנות לא נמסרים פרטים ברורים כמו המניעים שהובילו לתקנות, תנאי התחולה, היקף התקנה והעילות להצדקת היתר או חריג. למרות שמדובר בשתי תקנות תלמודיות ומקומיות, הן זכו במהלך הדורות למעמד יוצא דופן במשפט העברי והשפיעו השפעה עמוקה על החברה היהודית האשכנזית. בנוסף, נשאלת השאלה האם ניתן לכופף את האיש לגרש את אשתו המורדת, וכן בשאלת הזכויות הכספיות. לפי הכרעתו הסופית של רבנו גרשום בסוגיות אלו, זוכה האישה בדין ותהייה זכאית לקבל גט. אם יסרב הבעל, יש לכפות עליו לעשות זאת. בתחום הממון, תקבל האישה את כל הרכוש שהביאה לנישואים, אך תפסיד את הכתובה והתוספות, אותם חייב הבעל לשלם עם פירוק קשר.

תקנת רבנו גרשום כוללת גם סייגים, ובמקרה שאדם רוצה לשאת אישה נוספת על אשתו הוא רשאי לקבל היתר לכך, רק אם תתקיים אחת מהעילות הבאות : מצוות פרו ורבו , מצוות יבום , אישה מורדת , התנצרות האישה, עיגון האישה או אי שפיותה , האישה עוברת על הדת.

במקרה כזה האישה יכולה ללכת בשני דרכים, להמשיך בנישואיה ובצרתה, או הדרך השניה והפחות שכיחה של מרידה בבעל וכפיית הגשת הגט.

המשפט הישראלי

בחקיקה:

עבירת הביגמיה במשפט הישראלי, היא עבירה הנעברת בעצם עריכת טקס נישואין על ידי אדם בעודו נשוי לבן זוג אחר. החוק האוסר את הביגמיה ואת הפוליגמיה עבר התפתחות אבולוציונית. בתחילה, הוחלט לאמץ את הנוהגים התרבותיים, המבוססים על הדין העברי, לפי מקום המגורים לפני העלייה לישראל ומאוחר יותר חוקק סעיף **176 לחוק העונשין תשל"ז-1977**⁸ שאסר ריבוי נשים והגדיר את התופעה כעבירה פלילית שהעובר עליה צפוי לעונש מאסר של 5 שנים: "נשוי הנושא אישה אחרת, ונשואה הנישאת לאיש אחר, דינם-מאסר עד חמש שנים"⁹.

177 לחזקת הנישואין

"מי שהיה נשוי הוא בחזקת נשוי, לענין סעיף 176, כל עוד לא הוכיח שנישואיו הקודמים בוטלו או הופקעו, בין על ידי מות בן הזוג ובין על פי פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך או על פי דין התורה בדרך שאושרה על ידי בית הדין המוסמך, ואין רואים אותו כפנוי אלא משעת המוות או משעה שניתן פסק הדין או האישור כאמור"

סעיף 180 לחוק העונשין קובע

⁸ חוק העונשין.

⁹ חוק לתיקון דיני העונשין בנוגע לנישואים.

"לא היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176 אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שהותרו לפי פסק דין סופי של בית הדין המוסמך על סמך אחד מאלה:

*בן זוגו מנישואיו הקודמים אינו מסוגל, מחמת מחלת נפש שלקה בה, להסכים להפקעת הנישואין או לביטולם או להשתתף בהליך או בפעולה להפקעתם או לביטולם.

*בן זוגו מנישואיו הקודמים נעדר בנסיבות המעוררות חשש סביר לחייו ולא נודעו עקבותיו לפחות שבע שנים."

181 התרת קשר נישואין על כורחה של האישה

"התיר איש את קשר הנישואין על כורחה של האישה, באין בשעת התרת הקשר פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך המחייב את האישה להתרה זו, דינו - מאסר חמש שנים".

זכויות האישה- התשי"א 1951¹⁰

חוק שיווי זכויות האישה מתייחס בעיקר לתופעות של פגיעה בזכויות הנשים ומטרתו להבטיח שוויון מלא בין האישה לבין הגבר.

סעיף 1ג. לחוק שיווי זכויות האישה קובע כי: "חוק זה בא להוסיף על זכויות האישה לפי כל דין, הסכם קיבוצי, חוזה עבודה או חוזה אחר, ולא לגרוע מהן".

¹⁰ חוק שיווי זכויות האישה.

חוק שיווי זכויות האישה תיקן את סעיף 181א. לפקודת החוק הפלילי, 1936
"התיר האיש קשר הנישואין על כרחה של האשה, באין פסק דין של בית משפט או בית דין מוסמך המחייב את האשה להתרת קשר הנישואין - האיש אשם בפשע ודינו מאסר עד חמש שנים"

האפליה בין גברים לנשים בנ"ל¹¹

כיום, קיימת אפליה בין נשים לגברים ביחס לעברית הביגמיה בהיבט ההלכתי בלבד. אישה לא יכולה להיות נשואה לשני גברים משום שאישה נשואה לא יכולה להינשא לגבר אחר עד שלא תקבל גט מבעלה. לעומת זאת, גבר שרוצה להינשא לאישה אחרת כשהוא נשוי עדיין לאשתו החוקית יכול לקבל במצבים חריגים היתר המכונה "היתר מאה רבנים", שיאפשר לו להתחתן עם אישה אחרת מבלי שהדבר ייחשב כביגמיה.

כך הדבר גם כשקיים מכשול אובייקטיבי לגרש את בני הזוג, למשל כאשר האישה שוכבת בתרדמה תקופה ארוכה ואינה מסוגלת אובייקטיבית לקבל את הגט מבעלה. במקרה כזה בית הדין יכול להתיר לבעל להינשא לאישה נוספת באמצעות היתר זה.

¹¹ מאמרו של **עורך הדין בועז קראוס** מרצה בדיני משפחה ירושה ועזבון בפורומים שונים, לרבות בלשכת עורכי הדין בישראל, במכון למחקרי משפט וכלכלה, במכללה למשפטים ברמת גן ובמסגרת לימודי המשך באוניברסיטת תל-אביב.

פסקי דין

ע"פ 737\77: זיו כהן נגד מדינת ישראל

המערער, בהיותו נשוי לאשה, התחתן שנית ב"נישואי מקסיקו" מבלי שיתגרש לפני כן מאשתו הראשונה. הנישואין הללו נערכו על-ידי כך, שהמערער ייפה את כוחו של עורך-דין בן-מנשה להשיאו למתלוננת צפורה כהן בנישואין אזרחיים על-ידי מסמכים במדינת מקסיקו. בהתאם לכך העביר עורך-הדין בן-מנשה את הייפוי-כוח של המערער ושל המתלוננת למקסיקו, ולאחר שנערכו שם הנישואין, קיבל עורך-הדין בן-מנשה תעודת נישואין רשמית ממדינת מקסיקו המאשרת את נישואיו של המערער, ואת התעודה הזו העביר לרשותו. מאשתו הראשונה לא התגרש והכיר אישה אחרת שהיא המתלוננת ולאחר מגורים משותפים הם פנו לעורך-הדין בן-מנשה ששיאם בנישואי מקסיקו. השופטת המלומדת קובעת, כי כנראה הדבר נעשה בנישואיי מקסיקו, מאחר והמערער הוא כהן והמתלוננת גרושה, ולא היו סיכויים שיוכלו להתחתן כדת וכדין ברבנות. המתלוננת ועורך הדין לא ידעו כי הוא נשוי וזה נודע לה זמן קצר לאחר שנפרדה ממנו. מפי אשתו הראשונה. בינתיים עזב הנאשם את המתלוננת, והכיר אישה שלישית וזו הרתה לו. בית המשפט התייחס למטרת ההרתעה כדי להצדיק את הרשעתו של המערער.

תמש (י-ם)מס: 05/26680 מוחמד ח'לאילה נגד אשרף שריף

לטענת התובעת, בעודה נשואה לנתבע, נשא הוא לאישה את גרושתו, ללא ידיעתה וללא הסכמתה, ומנישואין אלה אף נולד לו ולאשתו השנייה ילד. מעבר לכך טענה, כי לאחר נישואיו השניים נטל את את רכושה והעביר אותו לשימושה של אשתו השנייה

עמה התגורר בדירה אחרת, והיא נאלצה לרכוש ריהוט חדש בעזרת הוריה, ובעזרת סכום זניח בו נשא הנתבע. לשיטתה, נישואיו השניים של הנתבע בעודו נשוי לה, גרמו לה לעגמת נפש, צער, כאב וסבל והפחתת הסיכויים לחיים משותפים בעתיד. הנתבע, אשר תחילה הכחיש כי נישא בשנית בעודו נשוי לתובעת, הודה לבסוף בחקירתו, כי כך הם פני הדברים. בסיכומיו טוען, כי הסיבה לכך שנישא בשנית לגרושתו- שהינה אמן של חמשת בנותיו, היתה לאור עזיבת התובעת את הבית, והעובדה, כי נותר הוא לבדו לטפל בחמשת בנותיו מנישואיו הראשונים בעודו עובד במשרה מלאה. לצורך ההחלטה השופט מנחם השתמש בפסק הדין ע"פ מס' 80/392: מדינת ישראל נגד אברהם שמואל הלוי וקבע שהנתבע חייב לפצותה בגין גירושה בעל כורחה ובגין נישואיו לאשה נוספת בעודו נשוי לה. בנוסף השופט קבע כי עבירת ריבוי הנישואין חותרת תחת יסודות הסדר הציבורי התקין בחברה נאורה, וככזו יש להתייחס אליה

תמ"ש אלמונית נגד פולני 17743-04-12

המשיב נישא למערערת בבית הדין השרעי בחיפה, בעודו נשוי לאשתו הראשונה (נישואי ביגמיה). מהאישה הראשונה יש למשיב 9 ילדים, ומהאישה השנייה יש לו 4 ילדים. כבר בשלב הראשון של הנישואין, היו מריבות בין שתי הצרות, שהתגוררו בבנין אחד, בקומות נפרדות.

בשנת 1990 נולדה בתם הבכורה של המערערת מהמשיב ובשנת 1993 נולדה בתם השנייה. המערערת הגישה ערעור על פסק דין בית המשפט לענייני משפחה, לפיו נדחתה טענת המערערת לזכות בעלות, ונקבע כי יש לה רישיון להמשיך ולהתגורר בבנין בלבד. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור ופסק שבמקרה זה, על מנת לשמור על זכויותיה של המערערת, שממילא הוחלש מעמדה מלכתחילה כאישה במערכת ביגמית, יש להתייחס למערכת הנישואין של הצדדים כזוג נשוי לכל דבר ועניין.

השוואה בין המשפט העברי למשפט הישראלי

לאחר התעמקות בנושא הביגמיה, ניתן לראות כי ישנו הבדל בין המשפט העברי למשפט הישראלי הבנוי על אותו בסיס של איסור ריבוי הנשים.

במציאות חיינו קיימים מקרים בהם בת הזוג של הבעל היא עקרה או השתגעה, ובשני המקרים אין הבעל יכול לגרשה כדי לשאת אישה אחרת ולהביא ילדים לעולם. יתר על כן, גם אם האישה שפוייה בדעתה, ע"פ תקנת רבנו גרשום אסור לבעל לגרש את אשתו בניגוד לרצונה. מכאן, שאישה בכל מצב לא יכולה להינשא לגבר אחר ללא גט או מותו של הבעל, והבעל אינו יכול להינשא לאישה נוספת רק בתנאים מסוימים. ע"פ חוק איסור הביגמיה ותקנת רבנו גרשום, קיימים היתרים המאפשרים לבעל לשאת אישה נוספת על אשתו.

ואילו במשפט הישראלי יש איסור לשני המינים להנשא שנית תוך היותם נשואים.

משמע, במשפט הישראלי יש מקרים מסויימים בהם אפשר להנשא לשני נשים (שיגעון, עקרות וכ"ו) אך בשפט הישראלי האיסור הוא חורץ.

העונש על עבירת חוקי הביגמיה במשפט הישראלי משתנה לפי כל מקום רבני, אך כל המקורות צודדים בכך שריבוי נישואים ללא היתר מוצדק יביא לחרם ועונש כמו מאסר או קנס.

כמו כן המשפט הישראלי דבק בגישה זו, העובר על חוק ריבוי הנישואים מכל סיבה שהיא עלול ויענש, וגם קנס במידת הצורך.

השכיחות של ריבוי הנישואים במשפט העברי הייתה גבוהה יותר בגלל הדעות
הקדומות ותפיסות העולם הפרימיטיביות, אך עם זאת גם במשפט הישראלי ישנן
מקרים של ביגמיה, הנושא נדיר יותר בקרב הקבוצות המתקדמות (מדינות מפותחות
ועדכניות) ושכיח יותר בקבוצות המיעוט והפרימיטיות כמו ערבים, דתיים וכדומה.

סיכום

במדינת ישראל קיים חוק איסור ביגמיה האוסר נישואים עם יותר מאדם אחד. במקרים בהם בת הזוג של הבעל היא עקרה או השתגעה, ובשני המקרים אין הבעל יכול לגרשה כדי לשאת אישה אחרת ולהביא ילדים לעולם. גם אם האישה שפויה בדעתה, ע"פ תקנת רבנו גרשום אסור לבעל לגרש את אשתו בניגוד לרצונה. מכאן, שאישה בכל מצב לא יכולה להינשא לגבר אחר ללא גט או מותו של הבעל, והבעל אינו יכול להינשא לאישה נוספת רק בתנאים מסוימים.

ע"פ חוק איסור הביגמיה בתנ"ך ותקנת רבנו גרשום, קיימים היתרים המאפשרים לבעל לשאת אישה נוספת על אשתו. התנאים הם אלה: על הבעל להפקיד גט לאשתו הראשונה בבית דין. אם האישה לא בהכרה או לא שפויה על בית דין למנות אפוטרופוס שידאג לאינטרסים שלה. ההיתר יינתן רק אם יש סיבה רצינית ואמיתית כגון: עקרות של האישה, אי שפיות וחוסר הכרה של האישה.

מדינת ישראל אימצה את הערכים של קדושת הנישואין ומעמד האישה ו"אימצה" בחוק את האיסור על ריבוי נשים שהעובר על כך עלול ויישא בעונשים כספיים ואפילו מעצר.

למרות החוקים הברורים ביהדות ובחקיקה הישראלית, עדיין יש אנשים שאוכפים את החוק ונישאים במקביל לכמה נשים, נושא הידוע לציבור הינו סיפורו של גואל רצון שנישא ל18 נשים במקביל.

בעבודתי חקרתי לעומק את נושא הביגמיה והפולגמיה, מקורות האיסור וההשלכות על עקיפתו.

במהלך העבודה נתקלתי בהפליה חמורה נגד נשים שלשמחתי "דהתה" עם השנים, זכויות האישה וזכויות הגבר בכל הנוגע לגירושים. הנושא לא מופיע בבתי הדין לעיתים קרובים עקב ההשלכות הדתיות והחוקיות שלו.

מדובר בתופעה חברתית ששכיחה בעיקר בכפרים, מדינות ערב ואזורי עולם 3 שבהן אין אכיפה טוטאלית או מוסר. במדינות מתקדמות יותר הנושא מאוד נדיר.

ביבליוגרפיה

משפט ישראלי :

176 לחוק העונשין תשל"ז-1977

177 לחזקת הנישואין

סעיף 180 לחוק העונשין

חוק שוויון זכויות האישה תיקן את סעיף 181 א לפקודת החוק הפלילי 1936

181 התרת קשר נישואין על כורחה של אישה

זכויות האישה – התשאי"א 1951

סעיף ג1. לחוק שיוויון זכויות האישה

מאמרו ל עורך הדין בועד קראוס

Lawdata.co.il - מאגר משפטי מנצח.

ע"פ 737\77: זיו כהן נגד מדינת ישראל

תמש (י-ם) מס: 05/26680 מוחמד ח'לאילה נגד אשרף שריף

תמ"ש אלמונית נגד פולני 12-04-17743

משפט צמרי:

תלמוד יבמות סה

משנה מסכת סנהדרין דרין פרק ב.

רמבם, משנה תורה, הלכות אישות פרק טו פסוקים ז-ח

יבמות מד

ויקשיבה

חכמי התלמוד.

תלמוד יבנות ס"ה.

משנה תורה.

תורה.

מקרא.

psakin.gov - אתר בפסקי דין רבניים.

כאפי:

ויקיפדיה